

ת"פ 24991/03/17 - מדינת ישראל נגד יו

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 24991-03-17 מדינת ישראל נ' יו

תיק חיצוני: 95430/2017

לפני כב' השופטת נגה שמואלי מאיר, סגנית נשיאה

המאשימה מדינת ישראל באמצעות תביעות לכיש ע"י ב"כ עוה"ד לירן

פרג'

נגד

הנאשם

יו

ע"י ב"כ עו"ד אבשלום גיספן

החלטה

א. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

1. לפניי בקשה לעיון חוזר במסגרתה עותר הנאשם לשינוי תנאי שחרורו, ובכלל זה שינוי כתובת מעצר הבית מתן היתר לשוב ולעבוד בעיר אשדוד.
2. המאשימה מתנגדת לבקשה, תוך שמדגישה את חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, נסיבות ביצוען, וכי לא בשלה העת להקל בתנאיו המגבילים ובמיוחד לא בשלה העת לאפשר את השבתו של הלה לעיר אשדוד, עיר מגורי המתלוננת, לאור רמת המסוכנות הנשקפת הימנו לשיטתה.

ב. כתב האישום

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים, ניטש וויכוח בין הנאשם לרעייתו, המתלוננת בשל חשדו של הנאשם כי המתלוננת נמצאת בקשר עם גבר אחר. באחד הוויכוחים שניטשו בין השניים אישרה המתלוננת כי אכן היא נמצאת בקשר עם גבר אחר.
4. ביום 01.03.2017 בסמוך לשעה 22:00, במהלך וויכוח בין הנאשם למתלוננת, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שסטר בפניה ודחף אותה לתוך חדר השירותים. בהמשך לכך, בסמוך לשעה 01:30, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שאחז בחולצתה, גרר אותה ממיטתה דרך הסלון לכיוון המרפסת, הצמיד אותה למעקה המרפסת, הנמצא בקומה ה-16. בהמשך לאמור, המתלוננת אחזה בחוזקה במעקה המרפסת, תוך שהנאשם מאיים עליה באומרו לה: "על התנהגות כמו שלך סוקלים נשים באבנים או שאפשר לזרוק אותך מקומה 16 אולי תעשי את זה לבד". בהמשך לכך, המתלוננת פחדה ואמרה לנאשם כי הוא אדם מפחיד וביקשה הימנו שיעזבנה. במעשיו המתוארים לעיל, גרם הנאשם למתלוננת חבלה של ממש בדמות סימן אודם ונפיחות בלחי ימין ושריטה אדומה מתחת לעין ימין.
5. בגין אלו הורשע הנאשם בעבירות של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבן זוג; תקיפה סתם של בן זוג ואיומים (2 עבירות)** לפי סעיפים 382(ג), 382(ב) ו-192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
6. ביום 07.02.2018, ביקש הנאשם לחזור בו מכפירתו לאור הסדר הטיעון שגובש עם המאשימה. במסגרת זו הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו, הנאשם הודה, הורשע בכתב אישום מתוקן ונשלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר. במעמד זה עתר הסנגור כי שירות המבחן יחוזה דעתו לעניין ביטול ההרשעה ואילו המאשימה הצהירה כ

עמדתה הינה הותרת ההרשעה על כנה.

תסקיר שירות המבחן

ג.

7. בתסקירו מיום 20.06.2018, מציין שירות המבחן כי הנאשם שיתף במצבו הכלכלי המורכב לפיו אין ביכולתו לרכוש טיפול תרופתי למחלת העור ממנה הוא סובל ואשר התפרצה שוב לאחרונה; בתחושת העייפות אותה חש לאור התמשכות ההליכים המשפטיים בעניינו; הקשיים אותם חווה אחיו בשימור העסק המשותף ללא סיועו והחשש אותו הביע לפיו, העסק יקלע לקשיים היה וימשיך להיעדר ממנו. שירות המבחן מציין עוד, כי הנאשם שלל צורך טיפולי בתחום ההתמכרות לאלכוהול; שיתף כי ייתכן שתסכולו מהתנהגותה של המתלוננת ותחושת הבגידה שחש, בשילוב אלכוהול אותו צרך קודם לכן, הובילו לנקיטה בתגובה אלימה. כמו כן, מציין השירות כי הנאשם הביע נכונות להשתלב בטיפול וטען כי ישמח לשתף אנשי מקצוע בקשייו וכי אינו מעוניין כי מצב זה יחזור על עצמו בעתיד. שירות המבחן התרשם כי הסכמתו של הלה להשתלב בהליך טיפולי אינה נובעת מתוך מוטיבציה פנימית והכרה בחומרת מעשיו, אלא מחשש מעונש והבנה כי הדבר עשוי להשפיע על חזרה לביתו. חרף זאת, העריך השירות כי שילובו של הנאשם בהליך טיפולי בתחום האלימות במשפחה, יכול להוביל להכרה פנימית בחומרת התנהלותו ולאין את הסיכון מפני הישנותן של עבירות בעתיד. לאור זאת, המליץ השרות לאפשר לנאשם לשוב לתחום עיסוקו בעיר אשדוד תוך שמירה על צו ההרחקה מהמתלוננת, במקביל להתחייבותו של הלה להשתלב בטיפול- ובכך יהא להערכת השירות כדי לסייע בשיקומו.

8. בתסקירו מיום 09.07.2018, לבקשת בית המשפט הבהיר שירות המבחן את המלצתו, שב וציין השירות כי להערכתו שילובו של הנאשם בהליך טיפולי ייעודי בתחום האלימות במשפחה עשוי לקדם את התבוננותו הפנימית באשר להתנהלותו הזוגית ולהפחית את רמת המסוכנות להישנות ביצוע עבירות אלימות מצדו. שירות המבחן אף שוחח עם המתלוננת והאחרונה מסרה כי איננה מתנגדת לחזרתו של הנאשם לאשדוד ולעבודה סדירה, ובלבד שישולב בטיפול. בסופו של דבר ולאחר שנפגש עם אחיו של הנאשם, והתרשם מכך שהלה גילה גשה רצינית וסמכותית כלפי הנאשם וכלפי תפקיד הפיקוח שיטל על כתפיו, ומבין את האחריות הנדרשת הימנו, ותוך ששת ליבו לדברי האח לפיהם, להעדרו של הנאשם מהעבודה ישנה השפעה רבה על היכולת התפקודית והכלכלית של העסק המשותף, תוך שהדבר משליך ישירות על פרנסתם- המליץ השירות על שינוי בתנאים המגבילים כך שכתובת מעצר הבית תועתק לבית אחיו של הנאשם בעיר אשדוד; כי הנאשם יהא נתון במעצר בית לילי בלבד תחת פיקוח האח; כי יותר לנאשם לצאת את מעצר הבית מדי יום בין השעות 05:30 עד השעה 18:00 בליווי ובפיקוח אחיו בשעות העבודה.

ד. דיון והכרעה

9. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, מצאתי כי בשלה העת להקל עם הנאשם בתנאי שחרורו כמו גם להתיר את חזרתו של הנאשם לשוב לעבודתו בעיר אשדוד תוך הותרת צו ההרחקה מהמתלוננת על כנו, וזאת מהנימוקים הבאים:

10. ראשית וכידוע, לשירות המבחן תפקיד סטטוטורי לעניין הגשת תסקיר מעצר לפי סעיף 21א לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, **והוא הגוף המקצועי אותו קבע המחוקק לצורך הערכת מסוכנותו של הנאשם**, המסייע בידו של בית המשפט כ"ידו הארוכה" לאסוף מידע שבית המשפט עצמו מתקשה לאסוף. הוא סוקר עבור בית המשפט את עברו של הנאשם, את מצבו המשפחתי והכלכלי, את מצב בריאותו ואת קיומן של נסיבות מיוחדות שיכול והובילו לביצועה של העבירה. המלצותיו של שירות המבחן מגובשות על-ידי אנשי מקצוע ומומחים, והן מבוססות על היכרות ישירה עם הנאשם וסביבתו וכן על ניסיון עשיר בהערכת מסוכנותם של נאשמים וסיכויי השיקום שלהם (ראו והשוו: בש"פ 267/11 **מדינת ישראל נ' ברמוחה** (לא פורסם, 13.1.2011)). בנסיבות אלו, מצאתי לקבל את הערכת השירות לפיה, שילובו של הנאשם בטיפול ייעודי בתחום

האלימות במשפחה, יכול להוביל להכרה פנימית בחומרת התנהלותו ולאין את הסיכון הנשקף ממנו להישנות התנהגות פורצת חוק בעתיד.

11. שנית, ואף לגופו של עניין מצאתי להיעתר להמלצת השירות, אשר איזן היטב בין השיקולים השונים ובין היתר ציין כי חרף העובדה כי הנאשם הביע מוטיבציה חיצונית להשתלב בטיפול בתחום האלימות במשפחה הרי ששילובו במסגרת מעין זו ובטיפול ייעודי בתחום האלימות במשפחה, עשוי להפחית את רמת המסוכנות הנשקפת הימנו. שירות המבחן ציין עוד את החשיבות שיש בהמשך שילובו של הנאשם במסגרת תעסוקתית יציבה. עוד לא התעלם השירות מהחשש אותו הביע הנאשם כהעסק המשותף לו ולאחיו ייקלע לקשיים בשל התנאים המגבילים בהם הוא נתון המונעים הימנו לסייע בעדו בניהול העסק.

12. סופו של דבר, אני סבורה כי במקרה דנן לא קיימים טעמים מיוחדים המצדיקים סטייה מהמלצתו החיובית של שירות המבחן כפי שהובאה והובעה בתסקירו.

13. בנסיבות אלו ותוך שהתחשבתי בכך שהנאשם נתון בתנאים מגבילים מזה תקופה ממושכת, תוך שהקפיד לעמוד בתנאי שחרורו ככתבם וכלשונם ללא כל הפרות מצדו ותוך כיבוד אמון בית המשפט אשר ניתן בו; משסברתי כי ישנה חשיבות לאפשר לנאשם להמשיך ולהשתלב במעגל העבודה והתעסוקה מבלי שיהיה בדבר כדי לפגוע באינטרס ציבורי סותר; משמצאתי לקבל את הערכת שירות המבחן לפיה, החלופה בבית אחיו של הנאשם כמו גם הפיקוח בשעות העבודה על ידו תיסכון לנאשם וכי יהא בכוחו של אחיו של הנאשם לעמוד בתפקיד הפיקוח וכי הנאשם יישמע להוראותיו ויקפיד על עמידה בתנאי השחרור ומשלא התעלמתי מעמדת המתלוננת - מצאתי מכל הטעמים שפורטו לעיל להקל בתנאי שחרורו של הנאשם כדלקמן:

א. **הנאשם ישהה במעצר בית לילי בימים א-ה' בין השעות 19:00 עד 05:00 בכתובת: *** אשדוד תחת פיקוחו של אחיו, מר *** , ת.ז. **** טלפון נייד: ***.**

ב. **יותר לנאשם לצאת בימים א'-ה' את מעצר הבית מדי יום בין השעות 05:00-18:00 לצורכי עבודה בפיקוח אחיו, מר *** ת.ז. *** טלפון נייד: ***.**

ג. **מר *** ת.ז. *** יחתום על ערבות צד ג' נוספת בסך 5,000 ₪.**

ד. **בימים שישי-שבת יותר לנאשם לצאת את מעצר הבית בין השעות 07:00-19:00 בליווי מי ממפקחיו.**

ה. **יתר תנאי השחרור ובכלל זה צו ההרחקה ואיסור יצירת הקשר עם המתלוננת יוותרו על כנם.**

מוסבר לנאשם ולערביו כי כל הפרה של תנאי מתנאי השחרור תקים עילת מעצר ללא צורך בקיום דיון נוסף וכן עילה לחילוט הערבויות.

ניתנה היום, כ"ח תמוז תשע"ח, 11 יולי 2018, בהעדר הצדדים.